

Сохтанкорномаастучон додан бахриободӣ. Сӯхтаннест кардан астукориданитухмибадбиниюхаробӣ. Сохтаншодӣмеорадуфарах, сӯхтанбадбахтиюхаробӣ.

Ин дуистилохтӯликарнховучуддорандудар муборизаандбохам. Пуштионхоодамонмеистанд. Якебонекӣсарукардорадудигарӣтанхобадӣмеорад. Хазорсолахо ин дунерубоҳамдар чанганд. То имрӯз. Яке месозадудигаремесӯзад.

То соли 1992 дар кишваримоободкорӣ буду созандагӣ. Неруиахриманиебономихизбинахзатиисломӣзухур карду дар як муддатикӯтохе онсохтахороончунонсӯхт, харобкард вакушт, киосорашибогузаштидахсолахобокист.

Дар ин давоммиллаттаваассутичонсупориҳоифарзандонифарзонаи худ, аз нав Ватанашироино кард. Ватанибоззеботаруволотар. Ватанисоҳибиистиклолуозоду обод.

Вале он неруиахриманӣ то холзиндааст. Пирониҳаробкораш гарду хокшудандушоғирдонинавкорашбамартабаисарвариини ташкилотитеррористӣрасиданд. Инҳо низ чунпиронихеш дар хизматиохундониэронӣкардоранд. Охундоне, китамаддуникуханбунёдихешрофурӯхтавукамариҳизмат бар фарҳангибиёбонбастаанд. Бар фарҳангионе, кибатаъбириустодибузргворФирдавсииШохномаофарин «аз хӯрдани шири шутурусузмортаҳтиКаёнроорзумекард».

Ин тӯдаиасолабохта, бо пули бегона, дар хонаибегонакароргирифтаючонибимиллатуВатанихешсангандозироидомамедихад. Пайтмепојанд, кибозчи коре карда, Тоҷикистониनावсохтаробори дигарбисӯзанд.

Паймонизиддимиллиехамсохтаанд. Паймонихудбохтагон: Кабириихоинуфурӯхташуда бар Эрониохундӣ,АлимШерзамонибангӣ, ки дар наздиктаринмуддатбечурмиисмоилибуданашбарраиқурбониинахзатиҳоидоишӣхоҳадгашт, Варкиибенаслубеасл, кихаттохудашнамедонадмиллаташ чист, КӯриЮнусихамчинсбоз, кисигаиюхундонаствачандинсол даст ба дастионхочархмезанад, рӯбохакиайёр,

муфтиҳураки тайёр ва фоҳишаи сайёри Равшани Темириён ва чанде дигарокҳо иволидайнумиллат, ки аз ҷонфидоихои ин гурӯҳи малъунубадсигол ба нафъи хочагону алайҳи миллати тоҷик нақл мекунанд, духангома месозанд. Чун Мирзои Салимпулу Нуриддини РМБА ва дигарон.

Фаъолияти аъзои «Паймони зиддимиллӣ» якест. Тӯюшодӣ дар ҳар як мусибати бар сари миллат расида. Чун воҳимае пайдо накарданд, хурсандӣ аз он мекунанд, китарма дар роҳи Рӯшону Бартанг фаромадасимчӯберобурдааст. Хирсе дар дараи Ромит говрохӯрдааст. Ва сели об ҳонаеро дар Панҷакент тахриб намудааст.

Аммоҳамин, ки аз ободию навсозӣ дар Тоҷикистон суҳанрафт, мотам мегиранд, ашк мерезанд, бодандонина доматуха коратлаб мегазанд. Хазорҳои шооту корхонаҳои навбунёдро дар саросари Тоҷикистон намебинанд, ватобу тавони диданашонро надоранд. Садҳо мактабу боғчаҳои тозабунёдро намебинанд, ватобу тавони диданашонро надоранд. Тунелҳои муосирисатҳи ҷаҳонӣ, хазорҳо километр роҳҳои навсохтаре намебинанд. Душанбеи ҳозира замони ро, ки калбисӣ сатмадори рус, мунаккиди доимии Тоҷикистон – Владимир Жириновский ромафтун карду ҳолоша бурӯз аз пешрафтҳои Тоҷикистони нав меғӯяд, меғӯяд, намебинанд, ватобу тавони диданашонро надоранд.

Зеро андеша, ҳадаф, мақсадашон дигар аст. Онҳо ҳамаи ин робоядбисӯзанд. Панди пирдоранд, ӯдастуриҳои ҷаҳонӣ нагир. Ончун ончапашон гирифтааст, ки роҳашон гумаст. Бояд ҷавобҳои ӯрдаҳои гирифтаҳои онро ғӯянд. Ва ин ҷавобякест: сӯхтанд, сӯзанд, сӯзанд.

Танҳо дигар ба мақсадна ҳоҳанд расид. Хайси яташонро ҷумлаҳои наҷодонад.

Дурӯз пас боз ба мотами дигар гирифтормешаванд. Мотами ҷонкоху тоқатнопазир. Ин тӯдаи сӯзанда аз нури поқубо захишти баонарӯзи имардоникор, фарзандони содику ва фодори миллати фаридашуда, аз нури Рогунҳои кистарҳо хандшуд. Нури, ки зиндагии тоҷикро ба маҷрои дигаре ворид хоҳад кард. Маҷрои хушбахтиҳои тозабато. Маҷрое, ки дар он барои кабирҳои ватанфурӯшҳои ҷоннок нест.

Онхохамончоемемонанд, кикарордоранд. Орзухоисӯхтанхоробо худ хохандбурд. Дар
гарибӣ,мисли саги дайдуибесохиб.

БурхониддиниЗафар,

сокинишаҳриИстаравшан